

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Π. Σ.

Πως είδε τον Σουλτάνο

Εβδομάς, Αθήνα

τμ. 4, περ. Β', τχ. 38 (17 Οκτωβρίου 1887), σ. 4

συνεπώς ἠρονήθη εὐγενῶς, προσθέτων ὅτι τοιοῦτόν τι . . . θὰ ἐγαλάρου ἴσως τὰς μέταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Σουλτάνου φιλικὰς σχέσεις.

Ἄλλ' ἡ ἐπιμονὸς Λαίδη δὲν ἀπηλείσθη. Ἦθελε νὰ ἴδῃ τὸν μέγαν Πατισάχ, ἤθελε νὰ δείξῃ εἰς τὸν πρεσβευτὴν ὅτι, ἀν οὗτος δὲν εἶχε ἀρκετὴν θύναμιν νὰ τῇ κέρη τόσῳ μακρὰν χάω, ἕτερός τις θὰ ἤδύνατο.

Καὶ ὁ Ρεσσὶτ-πασᾶς ἀνήγγειλε τῷ Σουλτάνῳ ὅτι ἄτομόν τι ἀφίκετο εἰς Σταμποῦλ μὲ θαυμασιὰν συλλογὴν πολυτίμων κοσμημάτων, ἠρώτησε δὲ ἂν ἡ Α. Μ. ἐπιθύμει νὰ τὰ ἴδῃ.

Σκηνὴ Α'

Σουλτάνος. Φέρε μου ἔδω τὰ κοσμήματα καὶ τὰς τιμὰς τῶν.

Ρεσσὶτ. Τὸ ἄτομον τοῦτο εἰς οὐδένα ἐμπιστεύεται πρὸς ἀδάμαντας, καὶ θὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ προσωπικῶς.

Σουλτάνος. Τότε φέρε μου τὸν ἴδιον.

Ρεσσὶτ (συνεσταλμένος). Ζητῶ συγγνώμην παρὰ τῆς Ἱ. Μεγαλειότητος, ἀλλὰ . . . τὸ ἄτομόν αὐτό . . . εἶνε θῆλυ . . . (Ἐνομιζέτο ἀπρεπὲς τὸ ὀμιλεῖν τῷ Σουλτάνῳ περὶ γυναικῶν). Φορεῖ δὲ πάντοτε τὰ κοσμήματα ὅσα θέλει νὰ πωλήσῃ.

Σουλτάνος. Φέρε τὴν ἔδω. Ἄς φορῇ ὅλους τῆς τοῦς ἀδάμαντας. Ἐλα, καὶ σὺ διὰ νὰ χρησιμεύσῃς ὡς διερμηνεὺς.

Ἦν ἔστιν ἄλλο * * *

Ὁ Ρεσσὶτ-πασᾶς ἐπιστρέψας εἶπεν εἰς τὸν Λόρδον Β* ὅτι ὁ Σουλτάνος συγκατένευσε νὰ δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν τὴν κυρίαν του, ἀλλὰ μαθὼν ὅτι κέκτηται θαυμασιὰ κοσμήματα, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὰ φέρῃ ὅλα κατὰ τὴν παρουσίαν.

Ἡ Λαίδη, γελάσασα μὲ τὴν παράδοξον ἐπιθυμίαν τοῦ Σουλτάνου, παραδέχθη. Καὶ ὁ Ρεσσὶτ-πασᾶς ὠδήγησεν αὐτὴν πρὸ τοῦ Πατισάχ.

Ἡ Λαίδη, ἀστράπτουσα ἐξ ἀδαμάντων, ρουβίνων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων, ὑποκλίνεται εὐσεβάστως.

Σουλτάνος. Πολὺ καλὰ ἔχει, βλέπω, μεγαλοπρεπέστατα κοσμήματα.

Ρεσσὶτ (πρὸς τὴν Λαίδην). Ἡ Α. Μ. Μεγαλειότης σοὶ ἀποτείνει τὸ καλῶς ἡλθες!

Λαίδη (ὑποκλινομένη). Εὐχαριστῶ τὴν Μεγαλειότητά του.

Ρεσσὶτ (διερμηνεύων πρὸς τὸν Σουλτάνον). Ἐχει, λέγει, καὶ ἄλλα, ἄλλα δὲν ἠμπόρεσε γὰ τὰ φορέσῃ ὅλα.

Σουλτάνος. Ἐρώτησέ τὴν πόσα ζητεῖ διὰ τὰ περιδέραιόν της.

Ρεσσὶτ (τῇ Λαίδῃ). Ἡ Α. Μ. ἐρωτᾷ ἂν εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἐπισκέπτεσθε τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Λαίδη. Εἶνε ἡ πρώτη φορά. Ἄλλ' εἰμὶ κατὰκορητευμένη.

Ρεσσὶτ (τῷ Σουλτάνῳ). Ζητεῖ ἔνδεκα τομύβριον διὰ τὸ περιδέραιον.

Σουλτάνος. Πῶλλα ζητεῖ.

Ρεσσὶτ (τῇ Λαίδῃ). Ἡ Α. Μ. λέγει ἂν θέλετε κἀνὲν φιορμάνι διὰ νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ τζαμιά.

Λαίδη. Εὐχαριστῶ. Τὰ εἶδον ὅλα.

Ρεσσὶτ (τῷ Σουλτάνῳ). Εἶνε ὁλοῦ ἀδάμαντες, Μεγαλειότητάς.

Σουλτάνος. Καὶ τί ζητεῖ διὰ τὸ δακτυλίδιον ἐκεῖνο;

Ρεσσὶτ (τῇ Λαίδῃ). Ἡ Α. Μ. ἐρωτᾷ ἂν θέλετε νὰ ἐπισκεφθῆτε τοῦς κήπους του.

Λαίδη. Εὐχαριστῶ.

Ρεσσὶτ (τῷ Σουλτάνῳ). Τετρακοσίας χιλιάδας γρόσια.

Σουλτάνος. Πᾶρε τὴν ἀπ' ἔδω δὲν δίδω ἐγὼ τόσα.

Ρεσσὶτ (τῇ Λαίδῃ). Ἡ Α. Μ. εὐχαριστῆθη πολὺ ἐκ τῆς ἡνωριμίας σας.

Καὶ ἡ Λαίδη Β* ἀφοῦ ὑπεκλίθη ἐδαφιαίως, ἀπεσύρθη καὶ κατελθοῦσα εἰς τὸν κήπον μετὰ τοῦ Ρεσσὶτ-πασᾶ ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς διὰ τὴν εὐγένειαν μετ' ἧς συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισήμου συνεντεύξεως.

Καὶ ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν, ἐνεθυμῆτο καὶ τὴν ἐλαχίστην τοῦ Πατισάχ ἐρώτησιν!

(Κατὰ τὸ Ἀγγλικόν). Π. Σ.

ἮΩΣ ΕἶΔΕ Τὸν ΣΟΥΛΤΑΝΟΝ

(Σκηνὴ α.)

Ὁ Λόρδος καὶ ἡ Λαίδη Β* ἀφίκοντο εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἶνε τώρα τεσσαρῶντα ἔτη. Ἐπισκέφθησαν τὸν πρεσβευτὴν Λόρδον Π*, ἡ δὲ κυρία παρεκάλει τὴν ἐξοχότητά του νὰ τὴν παρουσιάσῃ εἰς τὸν Σουλτάνον.

Ἡ παρουσίασις εὐρωπαϊκῆς κυρίας εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν τοῦ Μεγαλειότητά δὲν ἦτο τότε εὐάρεστός ἐπιχείρησις. Ὁ πρεσβευτὴς